Expunere de motive

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România a prevăzut inițial restituirea a 36 de imobile așa cum apare în anexa OUG nr. 83/1999, modificată prin OUG 101/2000, astfel încât au rămas numai 35 de imobile (OUG 101/2000 a fost aprobată prin Legea 330/2004). Ulterior, conform art. 4 din ordonanța de urgență, care abilitează Guvernul să completeze prin hotărâre de guvern anexa din ordonanța de urgență, a fost adoptată HG 1334/2000, care conține o listă cu încă 37 de imobile care de asemenea au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale şi care urmează să fie retrocedate acestora.

În ceea ce priveşte procedura administrativă, OUG 83/1999 nu menționează nici un termen în care solicitanții trebuie să prezinte documentațiile în baza cărora Comisia specială de restituire va putea analiza situația imobilelor şi va putea decide asupra redobândirii dreptului de proprietate ale acestora.

Odată cu adoptarea de către Parlamentul României a Legii nr. 66/2004 privind aprobarea OUG 83/1999, ordonanța de urgență a fost completată cu patru noi articole care clarifică unele aspecte juridice privind imobilele care urmează să fie retrocedate, respectiv impune un termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii (2 aprilie 2004) în care se pot depune documentațiile, însoțite de cereri, pentru redobândirea dreptului de proprietate asupra imobilelor.

Având în vedere numeroasele semnale primite din partea comunităților minorităților naționale, care se justifică prin:

- perioada scurtă permisă de Legea nr. 66/2004, pentru depunerea documentelor,
- greutățile pe care le întâmpină reprezentanții comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale în cazul procurării documentelor justificative privind dreptul de proprietate asupra imobilelor preluate în mod abuziv de puterea comunistă,
- numărul mare de imobile pentru care reprezentanții comunităților sunt nevoite să pregătească documente,

se impune prelungirea termenului de 6 luni, prevăzut la alin.(4) al art. 6 din Legea nr. 66/2004, cu încă 6 luni. În cazul în care persoana juridică este nevoită să solicite constatarea continuității activității sale de la înființarea inițială şi până la reînființarea sa de după 22 decembrie 1989, termenul începe să curgă de la data hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile date în acea cauză.

Față de cele prezentate mai sus a fost întocmită propunerea legislativă.

Vekov Károly

Dr. Vekov Károly,
Deputat UDMR de Cluj